

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА

Нікіта Сергіович КОВАЛЕНКО,

*студент Національного аерокосмічного
університету ім. М. Є. Жуковського
«Харківський авіаційний інститут»*

Науковий керівник: *к. ю. н., доцент
Філіпенко Н. Є.*

Україна є суверенною, правовою, незалежною, демократичною, соціальною державою. Задекларована норма трактується, як така, що Україна є державою, де людина, її життя, честь та гідність є найвищою соціальною цінністю, саме таким змістом наповнена стаття 3 Конституції України [1]. Тобто слід зауважити, що вся діяльність держави, в усіх її сферах, повинна бути спрямована на те, щоб забезпечувати перш за все комфортне, із додержанням реалізації прав громадян, існування людей.

Нажаль, можна відзначити, що у ХХІ столітті, коли весь світ прагне до більш демократичного устрою, ми можемо спостерігати появу певних проблем із реалізацією прав людини і громадянина.

Важливим є те, що проблематику питання цієї роботи вже приділяли увагу такі вчені, як Алексєєв С. С., Завадська Л. Н., Козюбра М. І., Колодій А. М., Оніщенко Н. М. та інші. Але багато актуальних проблем у сфері охорони прав і свобод людини ще потребують свого висвітлення. Наприклад, питання застосування норм чинного законодавства у правозастосовній площині.

Найголовнішою сучасною проблемою, через яку у люди не можуть у повному обсязі реалізовувати свої права, гарантовані законодавством України, є дуже розвинений правовий нігілізм. Через що він виник? Ми вважаємо, що першопричина криється у недостатності донесення правової інформації до усіх верств населення та недосконалість взаємодії органів державної влади із засобами масової інформації. З точки зору механізму законотворення, існує певна, усталена процедура набуття чинності будь-яким законодавчим актом. І це, в першу чергу, його опублікування у офіційних засобах масової інформації (наприклад, у газеті «Урядовий кур'єр»). Але будемо реалістами, газети читають зараз дуже мало людей. Більш того, ми вважаємо, що така необізнаність бере свій початок зі шкільної лави, де програма вивчення правознавства дуже недосконала. До того ж, правову дисципліну школярам викладають не досвідчені фахівці-правознавці, а будь хто із вчителів.

Вивчаючи питання верховенства права, В. М. Сущенко у своїй роботі відносить до проблем реалізації та захисту прав людини і громадянина в Україні наступне: низький рівень правової культури і правової свідомості переважної більшості членів нашого суспільства; незадовільний рівень зовнішнього виховного впливу на кожну людину з боку суспільства та самови-

ховання за наявності у багатьох людей реального відчуття власної честі та гідності; низький рівень дотримання правопорядку (законності) у житті суспільства і держави та беззастережної відповідальності кожної без винятку особи перед собою і оточенням за процес і результати своєї діяльності; нерівноправність гілок та органів державної влади та недосконалість функціонування місцевого самоврядування територіальних громад у реальному житті; низький рівень професіоналізму у сфері політичного та державного менеджменту і його виняткова залежність від особистих й групових (кланових) інтересів [2]. Ми повністю погоджуємося із цією точкою зору, але вважаємо, що цей перелік необхідно доповнити питаннями поглиблення правової культури населення, починаючи їх школярів та підвищення ефективності звітування органів центральної влади й місцевого самоврядування перед громадянами України щодо виконання взятих на себе обов'язків.

Враховуючи викладене, слід зазначити, що в Україні справді існують певні проблеми із реалізацією людьми своїх прав і свобод й для цього є багато підстав. Які ж шляхи вирішення даної проблеми ми бачимо? По-перше, Міністерству освіти і науки України необхідно розробити якісний, цікавий та змістовний курс «Правознавства», в якому особливий наголос необхідно робити на правах і свободах кожного громадянина, не тільки конституційних, а й таких як: сімейних, виборчих, цивільних тощо.

По-друге, розробити дієвий механізм підзвітності центральних та місцевих органів виконавчої влади та як найширше інформувати громадян України про прийняті законодавчі акти, адже всі ми приймаємо участь у формуванні держави та маємо право мати доступ до відкритої інформації, особливо такої, що формує правову державу та захищає наші невід'ємні права.

Список використаних джерел:

1. Пильгун Н. В., Рошук М. В. Проблеми реалізації та захисту прав і свобод людини і громадянина в контексті функціонування принципу верховенства права в Україні. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Сер.: Право.* 2014. Вип. 26. С. 40-43. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvuzhpr_2014_26_10.

2. Сущенко В. М. Проблеми реалізації та захисту прав і свобод людини та громадянина в Україні (в контексті верховенства права). *Наукові записки НаУКМА. Юридичні науки.* 2012. Т. 129. С. 28-32. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/NaUKMAun_2012_129_9.